

Ajatuksia ensi vuoden markkinoinnista

Eva Heino, Koivuhaan hallinto

Tutuilla linjoilla pysytään markkinoinnin suhteen. Lehtien sivuilla ei juurikaan mainosteta, enemmänkin pyritään olemaan tapahtumissa mukana. Näkyvyyttä ammatti-piireissä tuovat varmasti mm. Aromi-lehden PRO-yrittäjäsarjan sekä Nuorten kokkien kilpailujen sponsorointi. Koivuhaan Kimara ja Sörkan Yrittäjien Yö -tapahtuma päätettiin pitää "telakalla". Aktiivista konsulenttitoimintaa pikatukuissa sen sijaan jatketaan ja pyritään lisäämään entisestään. Näkyvyyttä ja ehdottomasti suurin satsaus tulee olemaan ensi syksynä jo kolmatta kertaa Helsingin Messukeskuksessa järjestettävät Heinon Tukku messut.

Tapahtumia talvella ja keväällä

Vuoden alussa alkaa Heinon 100-vuotisjuhlarahaston kolmannen kerran annettavien apurahojen hakuaika. Hausta tiedotetaan julkaisuissa sekä alan ammattilehdissä. Apurahan hausta tiedotetaan myös alan kouluja sekä opintolaitoksia. Tammikuun puolessa välissä julkaistaan Aromi-lehden PRO-palkintojen saajat Heinon ollessa PRO-yrittäjäsarjan nimikkosponsorina. PRO-projekti on HoReCa-alan kehittämisprojekti, johon kuuluu tunnustusnimikkeen antaminen alalla ansioituneelle henkilölle/yritykselle. PRO-yrittäjäsarjan kolme finalistia ovat Jyrki Sukula Ravintola Via, Sedu Koskinen SK-

ravintolat sekä Timo Taipale, Safka.

Tammikuun tapahtumiin kuuluu Tampereella pidettävä **Tummien Oluiden Tori** -tapahtuma, jossa Heinon alkoholiosasto maistattaa tuontiluitaan. Alkuvuodelle sijoittuu myös Helsingin Messukeskuksessa järjestettävä kaupan alan ammattitapahtuma **Minimarket**-messut. Näillä messuilla Heinon Tukku on mukana sekä suunnitteluryhmässä että näytteilleasettajana. Tapahtuma on suunnattu lähinnä kioskeille, huoltoasemille, lähikaupoille sekä pikaruoka-alalle.

Viinijä on puolestaan maisteltavana maaliskuisessa **ViiniExpo**-tapahtumassa, josta alkoholiosastomme varasi viimevuotisen "paraatipaikkansa" jo heti edellisten messujen jälkeen.

Keväällä risteillään Itämerellä tavarantoimittajien ja asiakkaiden kanssa **Heinon Yrittäjämessujen** merkeissä. Tämä asiakkaiden kaipaama risteily siirrettiin Cinderelalta **Silja Operalle**, jossa tuntuu olevan paremmat tilat järjestää "pienimuotoinen" messutapahtuma.

Huhtikuussa on taas alkoholiosastomme kauppamassa oluitaan jo perinteeksi muodostuneilla **Helsinki Beer Festival** -päivillä. Oluttapahtumat on suunnattu sekä alan ammattilaisille että suurelle yleisölle, ja ne eroavatkin tavallisesta messutapahtumasta.

Loppuvuoden tarjontaa

Kesällä vietetään kesälomaa ja kerätään voimia syksyä varten. Vaikka olemmekin jo

vanhoja konkareita Tukku messujen järjestämisessä, on niiden aikaansaaminen haastava työ meille monelle. Tavoitteena on tietenkin vähintään ylittää viime vuotiset näytteilleasettaja- sekä kävijämäärät ja kehittää ohjelmapuolesta mahdollisimman kiinnostava. Jotain uuttakin pitäisi tietenkin keksiä...

Tämän rupeaman jälkeen osallistuu Toimistopalvelu ja alkoholiosasto vielä syksyn **Sihteeri & Assistentti** -messuille ja alkoholiosasto mahdollisesti myös **FinnBar** -tapahtumaan. Loppuvuotena on sitten aika kerätä näiden satsausten hedelmää...

Postikin kulkee

Heinon Tukun yksi tärkeä markkinointikanava, **Pikaiset**-esite, jatkaa samalla konseptilla kuin aikaisemminkin eli tuotepainotteisena tarjousesitteenä, josta löytyy edelleen myös journalistista puolta. Muutos esitteen sisällössä ja jakelussa on se, että uusi **Pikaiset** käsittää myös **toimitustukun tarjoukset**. Toimitustukun tarjouksia ei omana erillisenä kirjeenä enää tehdä. Toimistopalvelu ilmoittelee jatkossakin toiminnastaan ja tuotteistaan Pikaisissa.

Extra-Pikaisia tehdään erilaisilla teemoilla (esim. rapu, riisi, joulu...) tarpeen mukaan.

Alkoholijuomien Pikaiset saa uutta visuaalista ilmettä, mutta ilmestyy edelleen joka toinen kuukausi.

Yrityslahjesite joulun herkuista saataneen valmiiksi alkusyksyn messutapahtumiin.

Iloiset terveiset Amsterdamista!

Käpylän ala-asteen harjaantumisloukka teki elokuussa ainutlaatuisen leirikoulumatkan Hollantiin. Heinon Tukku oli yhtenä tukijana 5000 markalla mukana edesauttamassa leirikoulumatkan onnistumisesta.

Käpylän ala-asteen harjaantumisloukka oli Hollannissa leirikoulussa elokuun lopussa. Seitsemän oppilaan, opettajan ja kahden avustajan lisäksi mukana oli myös lasten vanhempia: kolme äitiä ja yksi isä. Ilman taloudellista tukea mielenkiintoinen matka olisi jäänyt tekemättä. Heinon Tukku oli merkittäviä tukijoitamme.

Harjaantumisloukan Amsterdam-projekti on hyvin ainutlaatuinen. Kehitysvammaisten oppilaiden kanssa lähdetään harvoin leirikouluun ulkomaille. Opettajat ja lasten van-

hemmat pelkäsivät, kuinka vammaiset lapset käyttäytyvät vieraassa ympäristössä.

Tiesin, että oppilaani pärjäävät matkalla hienosti, mutta he selvisivät arkipäivän tilanteista vieläkin paremmin kuin olin uskonut. Sitä paitsi leirikouluhan tarjoaa lapsille ihanteellisen tilaisuuden kokeilla turvallisten aikuisten seurassa, miltä tuntuu nukkua oudossa paikassa ja syödä uusia ruokia, erityisloukanopettaja **Leena Palve** toteaa. Leirikoulun antia työskentään koko syksyn ajan luokassa. Jokainen oppilas on

saanut tehdä oman tulkintansa **Vincent van Gogh**in auringonkukista, joita käytiin ihailmassa van Goghin museossa. Lisäksi luokan seinät ovat täynnä matkalta kertyneitä muistoja: ratikkalippuja, kuvia eläintarhasta ja kanavaristeilyltä.

Muiden luokkien oppilaat ovat vierailleet ahkerasti harjaantumisloukassa kuuntelemaan matkakertomuksia ja katsomassa leirikoulusta tehtyä videota.

On uskomatonta, miten tarkkaan lapset muistavat, mitä söimme hotellin aamiaisella

ja millainen patteri oli hotellihuoneessa, Palve nauraa.

Miksi juuri Amsterdamiin?

Harjaantumisloukka matkusti Amsterdamiin, koska yksi luokan oppilaista, Tommi Tyynilä, asui kaupungissa viime vuoden perheensä kanssa. Leirikoulussa lapset opiskelivat kahtena päivänä Tommin erityiskoulussa, **Otto Heldringschoolissa**. Siellä suomalaiset saivat nähdä hyvin toisenlaisen koulun kuin heidän omansa. 1950-luvulla perustetussa **Otto Heldringschoolissa** on vain kehitysvammaisia lapsia, kun taas Käpylän ala-asteella suurin osa on tavallisia koululuokkia, ja vain kahdessa luokassa on kehitysvammaisia oppilaita. Amsterdamissa oppilaat näyttävät myös paljon eksoottisemmilta kuin Helsingissä. Monen hollantilaisen oppilaan vanhemmat ovat muuttaneet maahan Turkista, Marokosta, Ghanasta jne.

Jaakko-kultaa ja pannukakkuja

Suomalaisten ja hollantilaisten lasten oli helppoa ymmärtää toisiaan, vaikka yhteistä kieltä ei ollutkaan. Ilmeet ja eleet viestivät paljon, ja esimerkiksi tanssi hurjan heavy-musiikin tahdissa sujui hienosti yhdessä. Lisäksi löytyi tuttuja asioita: hollantilaisetkin tunsivat laulun **Jaakko-kulta**, mutta sen nimi vain on siellä **Vader Jacob**. Sen sijaan hollantilaisten kaksi joulupukkiä herättivät hämmennystä. Jouluaattona vierailen **Santa Clausin** lisäksi hollantilaisilla on oma **Sinterklass**, joka saapuu 5. joulukuuta värikkäässä kulku-

eessa kaupunkiin ja jakaa lapsille lahjoja. Suomalaislapset totesivat, että oli miten oli, oikea joulupukki asuu Korvatunturilla. Koulun lounaalla tarjottiin paikallista herkkua: pannukakkuja siirapin kanssa. Osa suomalaislapsista ilmoittikin aterian jälkeen harkitsevansa muuttoa Hollantiin.

Ratikoita ja hyviä tapoja

Monien kulttuurin ja eriväristen ihmisten kaupungissa seitsemän kehitysvammaista lasta ratikassa tai ravintolassa ei ole mikään ihmeellinen juttu. Kaikkialla saimme hyvää palvelua, ja ravintolassa lapset kiittivät reippaasti sanomalla "Thank you". Kävin myös hotellin lähellä sijaitsevassa kalliissa muotiliikkeessä kahden kehitysvammaisen lapsen kanssa. Tyylikäs myyjä jutteli meille ystävällisesti ja pyysi poikani Kallen luokkakaveria Linnea pyörittelemään edessään. "Juuri tuolla tavalla pukeutuvat tosi trendikkäät ihmiset Hollannissa!", ihasteli myyjä. Linnealla oli yllään lanteille ulottuvat sammarit, paitapusero ja lyhyt farkkutakki. Enpä muista kovin monta samanlaista kokemusta hollantilaisista pikkuliikkeistä.

Eriäänä iltana lapset ilmoittivat, että he halusivat nähdä myös yöelämää. Illan alkaessa hämääntä klo 20:n jälkeen lähdimme kävelykiertokseksi hotellin lähiympäristöön. Katselimme, miltä rakennukset näyttävät pimeässä ja lopuksi istuimme kahvilan terassille jätskille. Onneksi se riitti lapsille suurkaupungin yöstä! Olimme hotellissa jo klo 21.30:n tienoilla, ja sinäkin iltana uni tuli nopeasti.

Mielenkiintoisia nähtävyyksiä

Leirikoulua valmisteltiin lähes vuosi. Vanhemmat etsivät yrityksiä, jotka halusivat tukea matkaa, ja opettaja oli luokan kanssa sähköpostiyhteydessä hollantilaiseen koulun. Opettaja ja vanhemmat mieltivät yhdessä millaisissa paikoissa Amsterdamissa kannattaisi vierailla.

Kohteiden valinta osui nappiin, eikä aika-tilaa laadittu lasten kanssa liian tiukaksi. Ja täytyy sanoa, että ilman vanhempien panosta leirikoulua ei olisi voitu toteuttaa. Palve sanoo.

Kiinnostavia kohteita olikin yllin kyllin. Kiehtovin paikka taisi löytyä **Den Haagista**, 50 kilometrin päässä Amsterdamista. Madurodamin miniatyyrikaupunki on suuri alue, missä voi nähdä Hollannin kuuluisia rakennuksia, juna-asemia liikkuvine junineen, rakennustyömaita ja lentokenttiä, mutta kaikki ovat pienoiskoossa.

Torstai-illasta sunnuntai-iltan kestävyn leirikoulu oli tiivistä yhdessäoloa, ja paluumatkalla olimme kaikki väsyneitä. Silti me vanhemmat vitsailimme opettajalle, että van Goghin auringonkukkien innoittamina voisimme seuraavan kerran lähteä luokan kanssa taideleirille Ranskan Arlesiin...

Marjukka Havumäki, leirikoulussa mukana ollut äiti

Välipala-aika Vincent van Gogh -museon puistossa.

Joka päivä tutustuttiin erilaiseen ravintolaan. Uinari Jetsonen, Matias Isohanni, Kalle Havumäki, Linnea Törnqvist, Onni Rantanen, Tommi Tyynilä ja Onni Rantanen. Taharivisä: Marjukka Havumäki, luokan avustajat Linda Ihalainen ja Kristiina Lehto, opettaja Leena Palve ja Pirjo Isohanni.